

Старини въ гр. Търново.

I.

Църквата Св. Димитъръ.

„Къмъ Търново, къмъ Търново“ се чуваха гласове лѣтосъ отъ разни мѣста на Бѣлгария.

„Да отидемъ и чуемъ що се нарежда въ Великото Народно Събрание за нашето отечество . . . Тамъ ще видимъ паметникитѣ отъ славното ни минало: отъ Асѣня, Калояна и Шишмана . . . Тамъ ще затупти сърдцето ни за българската слава що се е разнасяла далече, далече Търново, Търново, съкровище на старата ни история“! . . .

*
* *

Лѣтната горѣщина не прѣчеше на туриститѣ . . . Всѣки день треноветѣ бѣлваха съ стотини и търновскитѣ улици гѣмжеха отъ навалица. Всички бѣрзаха: едни за Събранието, други разглеждаха града, а трети — историческитѣ паметници . . .

А колко *старини* има за разглеждане?! За тѣхъ ти трѣбватъ 2—3 и повече дни

Ето ни прѣдъ църквата *Св. Димитъръ*. Тя е първия паметникъ на Търновското царство. Нейното виждане ни онася въ славното Асѣнево царуване. Ние като че виждаме Асѣня облѣченъ въ царската червена мантия, съ кръстъ въ рѣка и корона на глава, да проповѣдва на народа — освобождение отъ грѣцкото робство . . .

Прѣдъ очитѣ ни като че изпѣква развълнуваното множество съ виковетѣ си: „Долу